

Κριτών Αθανασουλής

Παει κι αυτός ο ποιητής. Μεινάμε με τα διδλία του και την αίσθηση της παρουσίας του. Αυτή η παρουσία είναι έντονη στην ψυχή μας, καθώς νιώθεται και στο χώρο της Πατρας, των πιο παλιών δρομών της, της γειτονιάς που σ' ενα-δυο γραμμιάτα του θυμόταν γυρνώντας στα νεανικά του χρόνια. Και η μνήμη τον θαζεί κοντά στο Νίκο Καχτίση, που κι αυτός εξήσε και διαμορφώθηκε σ' αυτή την ίδια Πατρα. Μνήμη ζωντανή. Οι άνθρωποι που θέλησαν τη μοίρα της τέχνης έχουν το μυστικό τους. Δεν το ξερουμε;

Το Νομπέλ του Ελυτή

Κι ο Ελυτής λοιπόν το Νομπέλ. Καλή μοίρα του ποιητή. Αλλά, τελικά, τι σημασία έχει, για τον ίδιο προπάντος; Οποίος ήταν είναι και θα είναι. Πιο πολύ αυτό μετράει για μας: να τον διαβάζουμε, να διαβάζουμε όσα γραφονται τώρα γι' αυτόν και να σκεφτομαστε, όπως σκεφτείται αυτός για ό'λα αυτά κι όπως εμείς, απ' τη μεριά μας, τα βλέπουμε. Αυτό θα μείνει τελικά.

Σωκρ. Α. Σκαρτσής

Ο Οδυσσεας Ελυτής, η ευτυχής συγκυρία και η παιδεία μας

Ο Οδυσσεας Ελυτής, λοιπόν, σταθήκε πολύ τυχερός: όχι γιατί κέρδισε το βραβείο Νομπέλ: αλλά γιατί εκείνη την Πεμπτή, κατά παραδοξό τρόπο, δεν είχε να μεταδίδει η τηλεόραση κανένα ποδοσφαιρικό ντέρμπυ ή κάποια διεθνή ποδοσφαιρική συνάντηση. Γιατί τότε, πολύ αμφιβάλλω αν οι ιθύνοντες διεκοπταν μια τόσο σπουδαία εκπομπή για να ανακοινώσουν τη βράβευσή του ποιητή. (Και που ματαιώθηκε το Δούνα-παρκ πολύ πηγαίνε). Φανταζεσθε τι θα γινότανε τότε; Ένα δίκαια εξαγριωμένο πλήθος θα έκανε, οτι ακριβώς και στα Μεγαρα για τον άδικο υποδιδασμο της ομάδας του...

Πως λοιπόν αν ορθοποδήσει η Παιδεία στην Ελλάδα — με τα λιγα άλλωστε εποπτικά μέσα — όταν μέσα στα σπίτια μας κυλάς βρισκομαστε κάτω από τη συνεχή επιδραση υπνοπαιδείας και υπό την υψηλή εποπτεία του πλέον αποτελεσματικού εποπτικού οργάνου;

Κώστας Λογαράς

